

NEUVĚŠTĚNĚ OSUDY - 1.

Ášter 1/2, 06 duben 2021

Když se malý Frantík Filip roku 1904 narodil, zdálo se, že jako mrzáček bez vyvinutých rukou bude doživotně odsouzen k žebřině a slitovně. Už od malička ale udivoval své okolí elánem a zarputilostí, s jakou se snažil v ostatním dětem. Aby mezi vesnickými kluky nebyl za otloukáčka, naučil se nohama obstojně přit i házet kameny. A stejně mohl spáchem projel tak prvními ročníky školy. Pan učitel mu vyrobil speciální lavici a Frantík zakrýtko zvládnul nohama krasopis.

Frantíkovo

Životně-terno pokračovalo v jeho devíti letech. Specializován - Iáka tenkrát sháněli malý mrzáčeky do nově založeného Jedličkova ústavu a bezruká škola se skvěle hodil k další specializované výchově. Zanedlouho tedy putoval na Vyšehrad do budovy zvané Polsko, ve které Jedličkova sídla dodnes. Tady se potkal s Františkem Bakulem, prvním editorem ústavu a pokrokovým učitelem s neotřelými metodami.

Naměsto

obvyklý školní látky kladl Bakule mnohem větší důraz na manuální zručnost. Děti se musely nejprve naučit předem konat hendikep a stát se soběstačnými. Proto školní-tda předpoměná spíše dříve, ve které děti pletli proutěná košičky nebo vyráběli dřevěná předem. Kromě toho společně silami pářovali o malou zahrádku a hejno králičků. Frantík se v Jedličkách naučil mimo jiné i chytit, plavat nebo podnikat. Ještě jako nepnoletý totiž učoval malému výrobnímu družstvu, které produkovalo dělnskou produkci.

Naměsto

obvyklý školní látky kladl Bakule mnohem větší důraz na manuální zručnost. Děti se musely nejprve naučit předem konat hendikep a stát se soběstačnými. Proto školní-tda předpoměná spíše dříve, ve které děti pletli proutěná košičky nebo vyráběli dřevěná předem. Kromě toho společně silami pářovali o malou zahrádku a hejno králičků. Frantík se v Jedličkách naučil mimo jiné i chytit, plavat nebo podnikat. Ještě jako nepnoletý totiž učoval malému výrobnímu družstvu, které produkovalo dělnskou produkci.

Bohužel, krátkce po první světové

válce musel Bakule ústav opustit. Dvanáct nejoblíbenějších svých žáků ovšem vzal s sebou, aby mohl pokračovat v zápatí práci a pokračovat je do zaměstnání. Tak vznikla tzv. Bakulova družina, ve které se Frantík dělal usilovně pokračovat na budoucí obchodnickou kariéru. Ještě před odchodem ale potkala asi nejzajímavější chvíle jeho života.

Franták byl kromě jiného také členem Bakulova pěveckého souboru Zpěváčci. Když jedno z jejich pražských vystoupení zhlédla delegace amerických pedagogů, nabídla souboru turné po Spojených státech. K němu došlo v roce 1923 s finančním pomoci T. G. Masaryka. Zpěváčci s ním koncertovali ve 14 městech včetně newyorského Carnegie Hall. Vrcholem turné pak bylo setkání s americkým prezidentem Hardingem, kterému si se svými kolegy potáhl rukou. Pouze Franták po svém zvyku napřáhl ke zkoprnělému prezidentovi bosou nohu.

Po dosažení plnoletosti se Franták začal poohlíšet po vlastní živnosti. Nejdříve si pronajal malý krámek na Smíchově, kde nabízel proutěné zboží vlastní výroby. Přáli se mu ale nedařilo, a tak zkusil štěstí jinde. Začal obíhat dílny s výrobou povodňových pomůcek o lidské vlně, demonstrováno na vlastní kladu. Tou dobou také odstartoval literární kariéru. Ze svých vzpomínek a pohledů sestavil několik knih, které z něj za první republiky udělaly do jisté míry celebrity.

Brzy si však Bezruka Franták uvědomil, že to poslední, po čem toužil, je udělat ze sebe lacinou atrakci. Várně zřídil ušitého Bakuleho se oklikou vrátil zpět k podnikání. Ve 30. letech provozoval kavárnu v Rožnově pod Radhoštěm. Během německé okupace se potom přestěhoval do Brna, kde si začal dělat malý obchod s občerstvením a po válce dokonce inzerční kancelář. Zemřel v roce 1957 a zanechal po sobě tři děti ze dvou manželství. zdroj: VYÁ EHRADSKEJ.CZ Velmi doporučuji si přečíst tento příběh od Ivy Markové.